

ERFGOED LEIDEN

Voorgedragen en geschreven door Amara van der Elst

Verliezen is

Ik wilde een tijd geleden een stuk schrijven over verlies, maar ik was de motivatie verloren om het ook echt te doen. Ik wilde het dan niet hebben over het verliezen van spullen zoals je weleens je sleutel verliest om die vervolgens weer onderin die andere jaszak terug te vinden. Ik wilde het hebben over het verliezen van mensen. Van anderen en mijzelf. Maar ik wist niet wat verlies was, ik wist niet eens wat verlies voor mij was, dus voordat ik daarachter kwam had ik al heel veel tijd verloren.

Verliezen is... jezelf veranderen voor anderen en dan vergeten wie je was. Jezelf veranderen voor anderen en dan vergeten wie je was en zo jezelf niet meer terug kunnen winnen. Niet meer terug gaan en dan winnen. Niet meer terug maar door met die pen over het papier, contact houden. En ondertussen het contact met jezelf verliezen.

Je verleden is wel over maar nog lang niet overleden. Een huis bouw je op palen, een toekomst op verhalen, gevat in baksteen met cement als interpunctie
Verleden heeft een functie, toch?

Waarom dat oud steen bewaren
Waarom dat oud steen toch sparen
Waarom niet plat en opnieuw beginnen
Ruimte voor de toekomst winnen
Nieuwe huizen, nieuwe gezinnen,
Nieuw inkomen om te innen
Maar waar komen we dan uit?
Sparen of laten varen
Komen we er samen uit?
Of moeten we juist inkomen?
Zijn we nog maar net begonnen,
Hebben we nog niets gewonnen
En verliezen we dan al die tijd, het heden waar we zo zeker op voort dachten te kunnen
borduren,
Verliezen we dan al die uren, omdat we alweer beginnen met een hoofdletter voordat er
überhaupt een punt is gezet.

De interpunctie klopt niet en het cement brokkelt af
We verliezen houvast door zelf los te laten
Door onszelf los te laten
Verliezen is jezelf veranderen voor anderen en dan vergeten wie je was

Verliezen is... jezelf laten leiden door je toekomst en lijden onder...
Meegesleept door wat moet komen gaan we soms weg van waar we zijn, weg van wie we,
van waar we vandaan komen
De routeplanner werkt niet zonder beginpunt

Zonder van:

Zonder houden van dat eerste woord, die eerste steen, toen het verleden nog de toekomst was

Wie we waren is een deel van wie we zijn

Het werkwoord is niet compleet zonder verleden tijd en ook niet zonder toekomst

Maar we hoeven ons er niet door te laten leiden

Want dan kan korte ei als snel in lange ij veranderen

Wij laten ons niet leiden

Wij zijn Leiden

Een stad als monument van onze herinneringen

In het moment van nu koesteren wij onze verhalen

Gevat in baksteen met cement als interpunctie

Van toen ons verleden nog de toekomst was